

Kovinkaan kaukana eivät ole ajat, jolloin Viroon pääsi metsälle erittäin edullisesti. Suomessa on jo vuosikymmenien ajan kauhisteltu joissakin muissa maissa perittäviä, meikäläisittäin kohtuuttomilta tuntuvia jahtimaksuja.

Koska etenkin keskieu-rooppalaiset metsästäjät ovat pitäneet Viroa erinomaisena metsästysmaana, hintataso vakiintui pari vuotta sitten mannermaiselle tasolle. Tähän vaikutti merkittävästi se, että sikäläinen metsähallitus määrsi omille alueilleen taksat, joita pian ryhdyttiin noudattamaan myös yksityispuolella. Metsähallituksen suositushinnat ovat nykyisin seuraavat:

Perusmaksu 150 euroa/metsästäjä/päivä

Majoitus + ruokailu 75 euroa/henkilö/päivä

Jos metsästäjän muassa on ei-metsästävä henkilö, hänen majoituksensa ja ruokailunsa maksaa 75 euroa/päivä. Jos henkilö on metsästyksessä mukana aseettomana, maksu on puolet jahtipalvelun hinnasta. □

Juha K. Kairikko

VIRON METSÄHALLITUKSEN JAHTIHINNAT NOUSUSSA

KUVA JERE MALINEN

KAATOMAKSUT

METSÄKAURIS

Pukki (sarvien painon mukaan)

Alle 200 g.....	95 euroa
201–300 g.....	225 euroa
301–400 g.....	320 euroa
401–450 g.....	450 euroa
451–500 g.....	575 euroa
>501.....	770 euroa
Vasa.....	40 euroa
Sarveton pukki.....	95 euroa
Kauriin haavoittaminen.....	95 euroa
Ohilaukaus.....	20 euroa

VILLISIKA

Uros (hampaiden pituus)

10,0–17,9 cm.....	225 euroa
18,0–19,9 cm.....	450 euroa
> 20,0 cm.....	770 euroa
Naaras.....	450 euroa
Ylivuotias.....	225 euroa
Porsas.....	55 euroa
Haavoittaminen.....	55 euroa
Ohilaukaus.....	25 euroa

Matkaa varattaessa maksetaan metsästys- ja majoitusvuorokausien hinta etukäteen.

Listassa on vain villisika- ja kaurisjahtien hintoja. Kaikki muukin riista on hinnoiteltua.

Hyvää tarkoittavaan metsään jättämiseen sisältyy kuitenkin suuri riskitekijä. Ketuissa ja muissa lihaa syövässä piennisäkkäissä on paljon trikiinitartuntoja. Kun villisika tai karhu syö trikiinilaisen saastuttaman eläimen, se saa itsensä tämän hengenvaarallisen loisen, joka tarttuu edelleen ihmiseen, mikäli tämä syö kehnosti valmistettua karhun tai villisian lihaa. Loista ei havaitse paljain silmin, vaan kaikista lihaa syövästä saaliseläimistä on lähetettävä näytteet laboratoriossa tutkittaviksi. Vasta kun tutkimustulos osoittaa eläimen olleen trikiini-tön, se voidaan käyttää ruoaksi.

Virossa herkkuna pidetään myös ilveksen lihaa. Saaliiksi saadut ilveksetkin joudutaan tutkimaan trikiinien varalta ennen kuin isoa kissaa voi serveerata juhlapöydän herkkuna.

Riistaviranomaiset ovat Virossa suositelleet, että kettujen, supikoirien ja minkkien ruhoja ei enää jätettäisi maastoon, vaan ne hävitettäisiin polttamalla. Se on ainoa varma tapa estää trikiinien leviämistä.

SUOMESSAKIN TARKKANA

Elintarviketurvallisuusviraston (Evira) riistatautitutkimuksiin

erikoistuneen eläinlääkäri **Merja Isomursun** mukaan Suomessa tavataan trikiiniä supikoirilla, mäyrillä ja ketuilla erityisesti Kaakkois- ja Etelä-Suomessa eli alueella, jolle villisiat ovat voimakkaimmin leviämässä.

Meilläkin kaikki villisian ja ilveksen liha on tutkittava ennen ihmisravinnoksi käyttöä. Säädösten mukaan tutkimuspakko koskee myös karhun lihaa. Trikiinivaara on todellinen meilläkin. Loistartuntoja on löydetty pienpetojen lisäksi niin karhuista kuin villisioistakin.

Merja Isomursu pitää virolaisten suosituksia hyvinä, joskin to-

teaa ruhonpolttamisten olevan melko työlästä ainakin pienissä erissä toteutettuna. Mikäli luonnonvaraisten villisikojen määrä kasvaa ja trikiinitartunnat yleistyvät, meilläkin joudutaan varmasti pohtimaan tilannetta nykyistä perusteellisemmin. □

Juha K. Kairikko